

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg vil bede finansministeren, når han nu får ordet for at svare på ordførerrunden, oplyse, om det dagsordensforslag, som regeringspartierne sammen med en række andre partier har fremsat i Folketinget, også indeholder den skattestigningsmulighed i kommunerne, hr. Duetoft har omtalt.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal ikke kaste mig ud i, hvad der er utidigt og ikke utidigt, fra talerstolen. Jeg mener, vi har de debatter, folk vil have, herinde, og medlemmerne er valgt til at føre dem. Det er faktisk et parlament, og det betyder et sted, hvor man taler.

Jeg vil bede ministeren om at kigge lidt på udkastet til den tale, han holdt i første omgang. Så vidt jeg forstod på det, talte ministeren absolut ikke om, at kommunerne havde mulighed for at sætte skatterne op. Tværtimod! Det fremherskende i ministerens første tale her var, at der i den aftale, der skal laves fra 1992 til 1994, og som han meget gerne så blev lavet, skulle være tale om skattelettelser ude i kommunerne og ikke det modsatte.

Jeg vil altså bede ministeren om at tjekke det, der blev sagt i første omgang, af med det, ministeren just har stået heroppe og sagt, for så kan vi vende tilbage til den debat i anden omgang.

Ole Vig Jensen (RV):

Uanset hvad der er sagt, beskæftiger vi os selvfølgelig med et væsentligt anliggende. Men de usædvanlig mange korte bemærkninger kunne godt bekræfte, at det både er ondt og godt med denne debat om den kommunale økonomi på dette tidspunkt, fordi debatten jo falder midt i regeringens forhandlinger med kommunerne om den kommunale økonomi for 1992, og man kan spørge, om det er særlig hensigtsmæssigt. Men det ændrer altså ikke det forhold, at vi beskæftiger os med et væsentligt anliggende. Det vil jeg gerne slå fast.

Igennem en årrække, som det også er sagt tidligere, har det været muligt gennem aftaler mellem staten og kommunerne at fastlægge rammerne for den kommunale økonomi. Man har oven i købet ofte kaldt det frivillige aftaler.

Det er et princip, som vi i Det Radikale Venstre finder er ganske væsentligt, som jeg har sagt tidligere under debatten i dag. Den samordning og det samarbejde, der kan ske mellem to offentlige myndigheder, tror vi er til gavn for borgerne. Det er en rimelig fremgangsmåde, og jeg mener, at erfaringerne også viser, at det øger ansvarligheden hos det kommunale selvstyre.

Jeg bemærkede, at finansministeren i sin svartale understregede, at de aftaler, der senest er indgået med kommunerne for 1991, stort set bliver overholdt. Mere kan man næppe forlange i en tid, hvor kommunerne trods alt har det vanskeligt økonomisk, og hvor deres muligheder for at disponere er overordentlig forskellige. Vi er altså tilfredse med, at vurderingen i det store og hele er overholdt. Det viser jo også, at man ad frivillighedens vej kan nå ganske langt. Det forudsætter naturligvis – og her tænker jeg på fremtiden – forståelse og smidighed hos begge parter. Men det har jeg også forstået fortsat er regeringens holdning.

For det er jo rigtigt, som finansministeren også selv har sagt det, at der tegner sig nogle særlige problemer for den kommunale økonomi i 1992. Finansministeren kalder det et isoleret finansielt problem. Det kan vi håbe er rigtigt, men det er i hvert fald en kendsgerning, at det eksisterer for 1992, og det er jo affødt – som også fremhævet adskillige gange i debatten – af en lavere økonomisk vækst, end vi har kunnet foruddiskontere, og det medfører et sammenfald af flere problemer: dels den øgede tilbagebetaling i 1992, som kommunerne skal præstere, og som selvfølgelig kan skabe problemer, dels at de mindre indtægter samtidig også giver mindre skatteindtægter. Det gør, at kommunerne kommer i en vanskelig situation.

Finansministeren siger, at kommunerne kan ikke hjælpes ud af problemerne ved en forhøjelse af skatterne. Det mener vi heller ikke er nogen god vej at betræde. Og finansministeren føjer til: Heller ikke en forhøjelse af bloktilskuddene. Det må være regeringens vurdering, og den deler vi meget langt.

Men finansministeren siger også, at de problemer, som er erkendt, må løses ved hjælp af andre midler, og det vil jeg gerne sætte en strek under, for det opfatter jeg selvfølgelig som et tilsagn fra regeringen om, at den vil medvirke til at hjælpe kommunerne ud af nogle af de problemer, som jo ikke er selvskabte, nemlig de ge-